

betydeligt Gode, at man absolut bør fortsætte Arbejdet, og intet vilde være rimeligere, end om Staten gennem Nødhjælpsarbejder gav Beskæftigelse ogsaa for den Del af Befolkningen, der lever af disse nøjsomme Smaabrug langs Jyllands Vestkyst. Der nævnes tillige i Betænkningen Ønsker fra Vildmosekommissionens Side, hvor finansielle Vanskeligheder er til Hinder for at gaa videre med Arbejdet. Ogsaa her tror jeg, det vilde være udmærket, om man satte ekstraordinære Arbejder i Gang, hvad der meget vel kunde ske i Form af Nødhjælpsarbejder.

Det er i det hele taget min Opfattelse, at der i denne Sag ikke gælder et Enten—Eller, men et endogsaa ret mangesidigt Baade—Og. Jeg tror, vi staar overfor en langvarig Krise, og jeg tror, det bliver nødvendigt, at Regeringen tager Spørgsmaalet op paa mangesidig Vis og bl. a. hurtigst muligt faar Forhandlinger i Gang med Udlandet endgaaende det betydelige Indgreb i dansk Erhvervsliv, der sker, naar pludselig store Toldmure rejses af Udlandet. Naar dette sker samtidig med den hjemlige Kronekurs' Stigning, opstaar der paa sine Steder ganske urimelige Prisforhold. Dette har været nævnt i det andet høje Ting, og jeg finder ogsaa Anledning til at nævne det her. Et andet Forhold, jeg vil anføre, er dette at der i Øjeblikket er meget lave Priser for Kød her i Landet; men Detailpriserne, der betales i Købstæderne, er ikke lave, de er næsten ikke faldet. Her er en Opgave for Regeringen: at drage Omsorg for, at et saadant Prisfald kommer Befolkningen til gode, ogsaa de arbejdsløse.

Der bør altsaa efter min Mening sættes Nødhjælpsarbejder i Gang i stor Stil, og denne Lov bør i det væsentlige fremmes. Jeg tror, Oppositionen gjorde klogt i ikke at modsætte sig et Regeringsinitiativ som det, der her foreligger, alt for kraftigt. Det er en Tilbøjelighed, en Opposition altid har, at den vil regere; det er nu ikke dens Opgave, dens Opgave er at kritisere. Regeringen skal regere, den skal have Ansvaret, og naar den i en vanskelig Situation kommer med Forslag, der er vedtaget af Folketinget, og forelægger dem her for Landstinget, saa kan Landstinget stille sig kritisk overfor dem, men jeg tror ikke, det er klogt eller helt overensstemmende med Landstingets Stilling i vor Forfatning; hvis det stiller sig absolut hindrende i Vejen for, at Regeringen faar Lejlighed til at føre den Politik igennem, som den

finder vel egnet til at klare en vanskelig Situation.

Foruden dette Lovforslag maa vi i Vinterens Løb og i de kommende Aar, tror jeg, vente det ene Regeringsforslag efter det andet til at bøde paa den langvarige, vanskelige og haarde Krise, som vi kommer ind i og allerede er væsentligt inde i. Der kan være Tale om mange Midler og mange Veje, og mange Veje og Midler vil blive foreslaaet, prøvet og antaget eller vraget. Og det vil være nødvendigt, tror jeg, at gaa endog meget vidt i Retning af at søge at bøde paa Krisen. Det bedste Middel vilde være, om det, som er Deflationens Aarsag, den stærke Stigning i Kronekursen, standse, og efter min Mening ikke blot midlertidigt.

Forslaget vil altsaa nu blive henvist til et Udvalg, og det er mit Haab, at man ved en Forhandling der skal kunne komme til et Resultat, som bevirker, at der sættes Arbejder i Gang, baade Nødhjælpsarbejder og andre, i saa stor Udstrækning som muligt, saa der derved kan blive bødet paa den Arbejdsløshed, hvis Begyndelse vi staar overfor.

Hauch: Naar jeg har bedt om Ordet, er det først og fremmest for at gøre nogle Bemærkninger om Arbejdsudvalgets Betænkning, der er Anledningen til, at dette Lovforslag er kommet frem, eller i hvert Fald det Grundlag, hvorpaa Lovforslaget hviler. Jeg har den Ære, som ærede Medlemmer maaske har erfaret i den senere Tid, at være Medlem af Socialministeriets Arbejdsudvalg, og jeg havde den Ære at være det paa et Tidspunkt, da det endnu hed Indenrigsministeriets Arbejdsudvalg; jeg er det som Repræsentant for de Interesser, de samvirkende danske Landboforeninger kan siges at have i hele dette Spørgsmaal, og jeg finder det derfor naturligt, at jeg ved denne Lejlighed gør opmærksom paa, hvad jeg har ment at maatte tage Afstand fra i Arbejdsudvalgets Betænkning, og hvorfor jeg har taget Afstand fra det, lige saa vel som jeg ogsaa vil finde det rigtigt at gøre Rede for, hvad jeg har givet min Tilslutning, og hvorfor jeg har gjort det.

Jeg har taget Afstand fra Forslaget om direkte Tilskud til Arbejdsløn, og jeg mener at have taget absolut Afstand derfra. Arbejdsudvalgets Betænkning er derfor paa dette Omraade afgjort ikke enstemmig, noget, som Arbejdsudvalgets øvrige Medlemmer har været fuldt ud klare over. Den højtærede Socialminister har ogsaa været